

sen ja edistymisen ehkäisemistä, se on painojen ripustumista eteenpäin kulkevien jalkoihin.

Luonnon laki on yleensä se, että vanhemmat ovat lapsia varten, vaan eivät lapset vanhempia varten. Vanhemmilla on kaikki velvollisuudet lapsia kohtaan, vaan lapsilla ei ole mitään velvollisuuksia vanhempia kohtaan, paitsi yhteiskunnalliset velvollisuudet. Yksityiskohtaiset velvollisuudet ovat vapaaehtoisia.

Vanhemmilla ei ole mitään oikeutta pakottaa eikä vaatia lapsiaan kun nioltamaan itseään. Jos he kunnioitetaan haluavat, tulee se heidän o-malla toiminnallaan ja käytöksellään voittaa, ansaita.

Sitävastoin lapset ovat ainoa ihmisluokka maailmassa jota vanhempien ihmisten tulee kunnioittaa enemmän kuin itseään ja toisen toistaan. Lapset ovat yläpuolella meitä sentähden, että heidän on tulevaisuus, sentähden, että heissä on turmeltumattomana kaikki hyveen mahdollisuudet, sentähden, että heillä on edessään uusia maailmoja valloittavana ja sen tähden että heillä on edistysmahdollisuuksia mihin luonto sulkee meiltä tien. Ainoastaan jälkeläisissämme, lapsissamme uudistuneina voimme me päästä siitä osallisiksi, ja siksi jo omanarvon tuntuakin, itsekkäisyyttemmekin velvoittaa meitä varustamaan lapsemme täysillä voimilla taipaleelle.

Meidän velvollisuutemme on antaa heille terve ruumis ja sielu, vapaa kaikista siteistä ja kahleista, joka on täysin mahdollinen esteettömästi suorittamaan tulevaisuuden tehtävänsä mahdollisimman hyvin.

Ja tämä onkin tehtävä, tämä meidän velvollisuutemme, joka tässä moninaisessa ja pulmalisessa yhteiskunnassamme pitäisi saada meidät kysymään itseämme ja toinen toiseltamme: "miten me sen tekisimme että se vaan tulisi hyvin tehdyksi", ja kysymään ja pohtimaan asiaa niin monta kertaa, että todellakin parhaimman keinon löydämme yhä uudistuneitten yrittysten kautta.

Tiedän, että vanha käsityskanta on vielä niin lujasti juurtuneena monen lukijan mieleen, että nousee kysymyksiä: "eikö lasten velvollisuus ole turvata vanhempiaan heidän vanhuuden päivinä, eikö vanhemmat ole tehneet niin paljon lastensa hyväksi, että lapset ovat sen heille velkaa?"

Ainoastaan porvarillinen yhteiskunta voi sellaisen taakan säilyttää lasten hartioiden muka velvollisuutena ja velkana. Toistain vielä kerran, että lapsilla ei ole mitään maksamista vanhemmilleen — oikeutustusta. Se tapahtuu nykyisessä yhteiskunnassa joko vapaaehtoisesti tai pakosta.

Vanhempain tehtävä on alkunaan turvata omat vanhuuden päivänsä yhteiskunnallisesti ja jättää lapsensa ehdottomasti vapaaksi kaikista velvollisuuksista, paitsi yhteiskunnallisista velvollisuuksista — ja tähän sisältyy se ainoa velvollisuus, mikä heillä on vanhempiaan kohtaan.

Ja lasten ohjaaminen ja totuttelut meidän yhteiskunnallisiin velvollisuuksiin — tämä ohjaus voi alkaa varhaisessa lapsuudessa kodin piirissä, ja myöhemmin laajemmilla aloilla — ei suinkaan voi tapahtua liian aikaseen. Ja sitä vastoin, että ennen "siveellisen" kasvatuksen pääsive-

leeni oli lasten velvollisuudet vanhempiaan kohtaan, tulee nykyään siveellisen kasvatuksen pääsivele olla yhteiskunnallisten velvollisuuksien kasvattaminen. Ihminen on luonnostaan jo yhteiskunnallinen oljo, ja sillä hänen korkein etunsa on löydetä yhteisedun täydellistyttämisessä.

Ja jos me sen tehtävän kunnollisesti suoritamme, s. t. s., teemme sen niin hyvin kuin mahdollisesti voimme, niin ainoastaan silloin voimme me toivoa saavuttavamme lastemme, nousevan polven, tulevaisuuden kansan kunnioituksen.

Selma-täti.

Kirjeitä

WABIGIZIG, ONT., CANADA.

Kyllä kai minun pitää jotakin ruveta töhertämään, kun minä tulin valituksi Toverittaren kirjeenvaihtajaksi, Wabigizig S. S. O. puolesta.

Meillä tämän ympäristön farmareilla oli ensimmäinen kokous John Virtan talolla helmikuun 12 päivänä. Päätettiin yhtyä toisten työläistöveriön kanssa yhteen taisteluun kapitalistiluokkaa vastaan. Niin olikin yhteinen päätös, että yhdytään Can. Workers Partyyn.

Toinen kokous oli John Leppänen talolla maaliskuun 12 päivänä, jossa yhtyi yksitoista jäsentä ja valittiin virkalliset ensimmäiselle virkakaudelle. Ne toverit, joilla on enempi tästä asiasta tietoa, selittävät tämän asian merkityksen vähemmän tiedoille. Kyllä täälläkin tarvitaan enempi yhteisymmärrystä, kun yhä vain eripaisuutta ilmenee. Tietämättömyys se on, jossa on vika. Ei tule jokaiselle edes Toverittaria, kun näkee vielä lehtiä täälläkin kontrilla, jonka nimet loppuvat "uutiset".

Eino Järvi (Tenho) joka on tullut Suomesta jälkeen Suomen sisällissodan, ja on ollut Suomen lahtien palveluksessa, niin hän itse asiansa tunnusti. Me katsottiin parhaaksi se, että hän ensin pyytää anteeksi Suomen työläistövereilta, joita vastaan hän on taistellut, ennen hän ei kelpaa tositöyläisten riveihin.

Ensimmäinen kokous päätettiin pitää Otto Salon talolla. Ei päivää vielä päätetty. Kyllä sen kuulee jällestä. Jatkuva innostusta kaikille tovereille ja toverittarille. Keväinen tervehdys kaikille Toverittaren lukijoille. Kirjeenvaihtaja: Maria Leppänen.

SUPERIOR JÄRVEN RANTA-MAILTA.

Ankara talvi on riehunut täällä pohjois-Minnesotassakin. Ei muuta kun pyrää ja pakkasta ja päinvastoin ja siihen lisäksi työttömyyttä ja sairautta melkein joka perheessä, niin siinäpä sitä onkin työläiselle kuormaa kannettava. Toisin se on rikkailla. Heidän ei tarvitse välittää, vaikka mitä hyvänsä sataisi. Heillä on mahdollisuus paeta talven pyryä ja pakkasia, he ovat kuin muut toimittat, kubertelevat aina siellä missä ilmanala on suotuisin heidän terveydelleen ja hyvinvoinnilleen. Toisin on työläisen elämä tänäpäivänä. Mutta kangastuksena kuitenkin kajastaa jo työnjättäjänsä aivoissa se päivä, jolloin se kerran irtaantuu moisen järjestelmän kahleista ja luopi työn tasa-arvoisuuden ja hyvinvoinnin koko ihmisluonnalle.

Jaa — missä ovat ne Hämeen punaset, kun se Hämeen avustuksista niin hitaasti edistyy? Eikö löydy edes yksi Hämeen punanen paikkakunnalla, joka viitsii ottaa valvaksen ja laittaa listan ja lähtöä kiertämään hämäläisten piireissä. Entäs te punaset asikkalaiset ja hollolaiset täällä Minnesotassa ja ympäri Yhdysvaltain, ettekö te enää muista Lahden veripäivä Hollolassa ja ympäri Vesijärven rantoja. Jos kerran muistatte, niin antakaa vaikka viimeinen dollari, jos niin sattuisi, että sen varaan olette joutuneet, niin ei sällikään enää pitkälle pääse. Lähetäkää rahat listoineen punasen Hämeen komitealle osoitteella: Mr. Antti Salo, Box 553 Superior, Wis.

Asikkalainen.

GARDNER, MASS.

Hyvät Toverittaren lukijat. Ette vuosikausiin ole nähneet kirjoituk-sia täältä Gardnerista Toverittaren palstolla. Te varmaankin ajattelte, että täällä Gardnerissa nukutaan, kun ei kukaan koskaan kirjoita naisten lahte, mutta se on erehdys. Kyllä sitä täällä toimitaan ja toimitaan ripeästi. Tännekin se perustettiin Massan ensimmäinen vasemmisto-osastokin vuosi sitten ja onkin se mennyt eteenpäin oikeen harppa-askellilla, niin että meillä on osastossa kolmatta sataa jäsentä. On meillä valittu Toverittaren kirjjeenvaihtajakin, mutta minusta näytetään piinkuin hän olisi kokonaan unhoitannut tehtävänsä. Toimeen ripeästi toverittaret, kun kerran otetaan tehtävä, niin tulee se täyttää. Ei löydy niin pientä, joka ei kortena yhdy, eikä taas niin suurta jolle ei työtä olisi kyllä. Asun vähän vaikeiden teiden takana, jonka vuoksi en voi olla aina mukana kaikissa tilaisuuksissa, mutta kuitenkin koetan tällä kertaa vointini mukaan antaa tietoa täältä Gardnerista.

Naistenpäivää vietettiin 11 päivänä maaliskuuta haalin täyteiselle yleisölle. Kaikki ohjelma oli arvokasta ja monipuolista ja erikoisesti tilaisuuteen sopivaa.

19 päivänä maaliskuuta vietettiin täällä Pariisin kommunin 51 muistojuhlaa. Juhlasta muodostuikin mah-tava kansainvälinen tilaisuus. Ohjelmaa suoritettiin Venäjän, Liivin, Suomen ja Englannin kieleillä. Meidän tilava haalimme oli aivan tungokseen asti täynnä vallankumouksen innostamaa yleisöä. Voi kuinka mieltä yentävältä se tuntuikin, kun niin monet eri kansallisuudet yhtyivät viettämään yhden katon alla sellaista suurta vallankumouksellista muistojuhlaa. — Mandy.

GARDNER, MASS.

Osastomme menneitä huveja. Helmikuun 25 päivä näytettiin Casinossa "Martyyri", k u u sinäytöksinen luokkasotaa kuvaava kappale. Esitys oli hyvä, myös yleisöä oli avara haalimme täynnä.

Sitten sunnuntaina 26 päivänä oli Barthel-haalin järjestetty työttömän kokous. Siellä oli kaksi toispuoleista puhujaa Dr. Reid ja Mr. Bloomfield. Tämä oli ensimmäinen laatuaan Gardnerissa; ja voi sanoa, että se onnistui täydellisesti hyvin.

Sunnuntai-ilta on Casinossa ensimmäinen Nuorisoliiton juhla. Siihen otti osaa suomalaiset, venäläiset ja liiviäiset. Ohjelmaa esitettiin englanninkielellä. Yleisöä oli voinut olla enempi, sillä ohjelmaa oli hyvä. Nuorisoliiton organiseraaja, Marks, Worcesterista, piti siellä puheen.

Maaliskuun 4 päivä oli punaisen armeijan päättäjäisjuhla. Tilaisuuteen piti saada alueen puhuja, vaan ei saatu. Ohjelmaa oli runsaasti ja kaikki arvokasta.

Maaliskuun 11 päivä oli Venäjän nähenhättiläisten avustustilaisuus, jossa näyteltiin Venäjän kuvia. Tulot koeltiin kanssa oli yli kaksisataa dollaria. Siis kyllä täälläkin toverit ymmärävät velvollisuutensa. Kiitos lahjoittajille. — I. O.

ASTORIA, ORE.

Astorian Naisjaosto piti taas kokouksensa viime maaliskuun 31 p:nä. Tärkeimpänä lähimmän tulevaisuuden toimenpiteenä oli kokouksen harjoittavana miten saadaaan paikkakunnan naiset järjestetyksi unioon, jotka työskentelevät kannu ttimo-alalla. Naisjaosto käsittää että täällä on valtava teollisuusarmeija kesän aikana ja se pääasiallisesti muodostuu naisista. Naiset ovat kannuttimossa enemmistönä työläisistä ja siksi tämä olisi tärkeätä merkityksestä saada naisemme käsittämään unioitte-me merkitys.

Yleisenä mielipiteenä oli, että naiset olisi saatava yhtymään kalastajien unioon ja sitä varten valittiin kin komitea, joka alkaa kehittämään asiaa ja selostaa asiaa seuraavassa kokouksessa.

Edellisessä kokouksessa valitut oh-

jelman suorittajat eivät olleet kaikki saapuvilla. Valittiin ohjelman suorittajat seuraavaan kokoukseen Maissi Helkkinen valloittiin puhumaan seuraavassa naisjaoston kokouksessa siten täydentäen enemmän tekemänsä lupauksen. Runon lausua seuraavassa kokouksessa Minie Laine.

Kokoukseen oli runsas osanotto ja erikoisesti oliin ilmeystynyt sellaisia työläisnaisia, jotka eivät ole ennen näissä kokouksissa käyneet. Se on ilahduttava edistysmerkki naistemme toiminnassa. Jatkokoon sitä.

Raportteri.

IRONWOOD, MICH.

Naistenpäivän vietto onnistui hyvin. Ohjelmaa kuulemaan keräytyi haali melkein täyteen väkeä. Ohjelma oli kaikki hyvää. En lähde henkilökohtaisesti luettelemaan, vaan sanon vain, että oli runoja, lauluja, pukuantasia. Kaikkein opettavaisiin ohjelma numero oli toveri Warkkulan puhe. Toivottavaa olisi, että me Ironwoodin naiset kehittäisimme itsemme niin, että jo seuraavana naistenpäivänä kykenemme pitämään puheenkin. Val vaadinko liian paljon?

Me järjestyneet naiset olemme otaneet oikein sammakon hyppyäksen. Ompeluseuran kokouksissa alamme keskustelemaan päivän tärkeimmistä kysymyksistä. Siis 30 päivä on kokous, johon allekirjoittanut velvoitettiin tuomaan ensimmäisen kysymyksen.

Maaliskuun 21 päivä oli meillä perustava voimisteluseuran kokous ja innostuneita oli jo aluksi 17. Alamme siis olla toisten paikkakuntain naisten kanssa samalla tasolla. Me työläisnaiset alomme ja vähitellen kehitykselle antamaan arvoa, mutta ei sittenkään vielä kylliksi, kun kuulin ompeluseuran kokouksessa, että kehitysseurassa ei ollut muuta kuin kaksi naista. Niinkö vähän meillä on oikein vallankumouksellista tietoa haluavaa naisjoukkoa?

Tähdän kysyä, että miten saataisiin Montrealign lukurengas, kun täältä on vaikea päästä Ironwoodiin, ei muuten vaikea, mutta kun siinä meidän käsillaukussa tahtoo olla ajra se "Matti". Onko aluekomitean jäsenten päähän palkkautunut tätä asiaa?

Enköhän jo taas lopeta tätä ja taas kyhään uudemman kerran, kun me naiset olemme ensin tutkineet sitä Maijan kysymystä. Näitä piirteli: — "Hinduulainen kaunotar."

Syistä riveistä

Kirj. Slave.

Huilelävänä näen edessäni hänet. Pieni, hintelä, kalpea mies... Vaitelas, väsynyt... Silmissä kumma, melkein sairaaloinen loiste...

Näen hänet istumassa tupakansavua täynnä leijalleivassa kahvillassa, keskellä puheensorinaa, keskellä mehua; näen hänet siinä istumassa äänettömänä. — Yksinäisessä loukossa... Silloin tällöin hän paperrossin syyttää ja sitä imeskellen eteenä tuijottaa...

Musiikin meri värjyy yli laajan huoneen. Pianon ääni syvillä, kaihohvilla säveleillä, viuu valittavalla huudollaan ja cello alhaisella matalalla jymillä... Niiden sävelmeressä hän ui... haaveissaan ui... Onnen saaria mielikkuvat etsivät... Siellä syypressilehdossa urttien ja ruusujen keskellä hän vaelttaa... Siellä siniaivas kaartuu kauniina yllä, ja ikuisenlaukkaena ovat suven henkyyksettä... Siellä tanssivat etelän ruskeat tyttävät...

Tullisilmät sähköivät, sirot muodot kaareutuivat...

Saapuu yö. Musiikin sävelet tankoavat... kahvilasta ajetaan ulos...

Hän tarttuu hattuunsa, haalenneeseen hattuuunsa, nousee ohuen paittoonsa kauluksen ylös ja astuu kadulle.

Kylmänä lepäävät syysyön kadut...

Taivas on kalpea. Siellä sytyvät täädet, kirkkaat, kylmät täädet...

Astui hänen jälessään.

JOS OLETTE KIPEÄ

• Pyytäkää VAPAA LÄÄKKEIKJÄ — No. 5

Siinä on yli 25 muista ja niistä tauti selt. fetyyriä. Kuten myöskin täydellinen luotettu noma-lajista kottiläkkeistä. Mistä joutunut voi lue valita sopivan lääkkeen taudilleen; samaten apukin lääkeitten hinnat y. m.

Lääkkeet eivät ole patenttilääkkeitä, vaan tosi-suomalaisia valmisteita, jotta Suomessa on jo käytetty monia kymmeniä vuosia.

Tämän kirjan saatte vapautta ja pitkästi sen olla jokaisessa suomalaisessa kodissa, sillä ette tiedä koska sitä tarvitsette, varokaa hembuok-lääkkeitä ja humontit-tähtoreita.

—Läänin Apteekki on su u r i n —

—Suom. Apteekkilike Yhdysvalloissa—

P. A. LIGNELL CO., Superior, Wis